

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 206. / 7.05.2026

Biroul permanent al Senatului

L. 334. / 18.05.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români (b206/08.04.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1714/14.04.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D326/15.04.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2016 privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, în scopul instituirii unei reguli clare: datele privind identitatea persoanei și, după caz, domiciliul ori reședința acesteia se verifică, în condițiile legii, prin Registrul național de evidență a persoanelor, iar instituțiile vizate nu mai pot solicita ori reține copia actului de identitate.

Potrivit **Expunerii de motive**, „*Propunerea Legislativă operează prin modificarea și completarea a două acte normative. Pe de o parte, se modifică art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, în sensul instituirii obligației de verificare, prin accesarea Registrului național de evidență a persoanelor, a datelor privind identitatea persoanei și, după caz, a datelor privind domiciliul ori reședința acesteia, atunci când acestea sunt necesare soluționării unei cereri ori îndeplinirii unei obligații legale. Corelativ, se instituie interdicția solicitării depunerii ori reținerii copiei actului de identitate.*

Totodată, în același act normativ se introduce o normă sancționatorie distinctă, potrivit căreia nerespectarea interdicției de a solicita ori reține copia actului de identitate constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

Pe de altă parte, se completează art. 11 alin. (6) din ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, prin introducerea unei noi categorii de beneficiari ai verificării datelor din Registrul național de evidență a persoanelor, respectiv instituțiile publice, organele de specialitate ale administrației publice centrale și locale, precum și persoanele juridice de drept privat care, potrivit legii, au obținut statut de utilitate publică sau sunt autorizate să presteze un serviciu public, în regim de putere publică, exclusiv în scopul verificării datelor necesare furnizării unui serviciu public sau îndeplinirii unei obligații legale”.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

3. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor ordinare**, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

4. Ca observație prealabilă, la titlu, precum și la partea introductivă a **art. I**, semnalăm că proiectul individualizează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016 prin denumirea anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 9/2023, respectiv printr-un titlu limitat la administrația publică centrală, deși, în prezent, actul de bază poartă denumirea „**privind stabilirea unor măsuri de simplificare la nivelul administrației publice centrale, administrației publice locale și al instituțiilor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative**”. În consecință, între norma propusă și actul de bază, există o necorelare formală, respectiv cu denumirea în vigoare a acestuia, ceea ce impune reformularea titlului proiectului și a părții introductive a art. I.

5. La art. I pct. 1 din proiect, referitor la norma propusă pentru **noul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016**, constatăm că textul propus **înlocuiește actualul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016**, care obligă entitățile vizate să accepte copia în format electronic după cartea de identitate transmisă prin e-mail, cu o soluție legislativă distinctă, constând în verificarea, cu consimțământul persoanei, a datelor privind identitatea și, după caz, domiciliul ori reședința sa înregistrate în Registrul național de evidență a persoanelor. Or, prin această rescriere, proiectul nu completează pur și simplu mecanismul existent, ci îl substituie, **ceea ce conduce la înlăturarea unei obligații deja instituite în actul de bază, respectiv acceptarea copiei electronice a actului de identitate**.

Prin urmare, în considerarea dispozițiilor art. 13 lit. a), art. 8 alin. (4), art. 36 alin. (1), precum și art. 59 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, norma propusă se impune a fi reanalizată și reformulată deoarece nu se corelează cu dispozițiile actualului art. 2 alin. (1) și, în mod implicit, afectează și coerența actualului art. 2 alin. (2), care obligă aceleași entități să publice adresa de e-mail destinată primirii copiei după cartea de identitate. Prin urmare, soluția legislativă propusă nu valorifică prin completare reglementarea existentă, ci o înlocuiește cu o soluție de altă natură, fără a justifica de ce mecanismul actual ar deveni incompatibil cu noua soluție.

6. La art. I pct. 1, pentru norma propusă la **art. 2 alin. (1)** se impune ca aceasta să se coreleze cu dispozițiile art. 10 alin. (2) și art. 11 alin. (1) - (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005. Astfel, potrivit art. 10 alin. (2), beneficiarii datelor furnizate din **Registrul național de evidență a persoanelor** sunt obligați să le utilizeze numai pentru destinația stabilită și să asigure protecția acestora, iar art. 11 alin.

(2) prevede că furnizarea sau verificarea unor date din acest registru, în cadrul unor acțiuni de interes public sau în vederea îndeplinirii unor obligații legale, se face cu taxă, în baza unui contract încheiat între Ministerul Afacerilor Interne, prin D.G.E.P., și beneficiar, în timp ce alin. (4) și (5) reglementează ipotezele exceptate de la taxă și conținutul obligatoriu al protocolului sau contractului.

Or, noul art. 2 alin. (1) se limitează la a institui regula verificării „**cu consimțământul persoanei**”, fără a corela expres noua ipoteză cu mecanismul contractual sau, după caz, protocolar deja reglementat de actul de bază și fără a preciza în mod explicit regimul juridic aplicabil destinației datelor, volumului acestora ori măsurilor de securitate. Din această perspectivă, în considerarea prevederilor art. 13 lit. a) și b), art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, apreciem că norma propusă este insuficient integrată în arhitectura normativă a art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, ceea ce generează un risc evident de necorelare.

7. La art. I pct. 1, referitor la norma propusă pentru **art. 2 alin. (2)** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016, textul propus prevede că entităților enumerate la alin. (1) le este interzis să solicite depunerea ori să rețină copia după actul de identitate a persoanei, cu excepția cazurilor în care prin lege se dispune altfel. Semnalăm că, în actul de bază, există deja o normă la **art. 2¹ alin. (1)**, potrivit căreia se interzice aceluiași categorii de entități să solicite, în vederea soluționării cererilor pentru furnizarea unui serviciu public, copii de pe avize sau alte documente emise de alte instituții publice ori de alte entități care prestează servicii publice în regim de putere publică.

În măsura în care actul de identitate reprezintă, la rândul său, un document emis de o autoritate publică, noua interdicție propusă se suprapune parțial peste soluția normativă deja consacrată de **art. 2¹**, fără ca proiectul să utilizeze o normă de trimitere ori să integreze expres actul de identitate în ipoteza normei deja existente. Ca urmare, în considerarea prevederilor art. 8 alin. (4), art. 13 lit. a), art. 16 alin. (1) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, apreciem că există un risc de paralelism legislativ, întrucât aceeași finalitate juridică ajunge să fie reglementată prin texte distincte, cu formulări și mecanisme doar parțial convergente.

8. La pct. 2 al art. I din proiect, norma propusă prevede instituirea unei contravenții constând în nerespectarea prevederilor **art. 2 alin. (2)**, sancționată cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, constatarea

contravenției și aplicarea sancțiunii urmând a se face de către ofițerii și agenții de poliție din cadrul Poliției Române.

Semnalăm că, în considerarea prevederilor art. 8 alin. (4) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, fapta contravențională este definită prin trimitere la un text care cuprinde o excepție foarte largă - **„cu excepția cazurilor în care prin lege se dispune altfel”** - fără a individualiza criteriile de identificare a acelor situații și fără a justifica de ce competența generală de constatare și sancționare trebuie să aparțină, în toate cazurile, organelor de poliție. Or, norma contravențională trebuie să descrie suficient de clar conduita interzisă și regimul juridic al răspunderii.

Totodată, ținând seama de faptul că stabilirea sancțiunilor este strâns legată de reglementările din cuprinsul Capitolului I, apreciem că textul propus trebuie introdus după art. 13.

În acest sens, **partea dispozitivă a pct. 2** trebuie redată astfel:

„2. După articolul 13, se introduce un nou articol, art. 13¹, cu următorul cuprins:”.

Pe de altă parte, pentru asigurarea uniformității în materia contravențiilor, la norma propusă pentru **alin. (3)**, pentru un spor de rigoare, textul trebuie reformulat, astfel:

„(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

9. La **art. II** din proiect, referitor la noul **art. 11 alin. (7)** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, textul propus prevede că entitățile prevăzute la **art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2016** pot verifica datele privind identitatea persoanei și, după caz, domiciliul ori reședința sa înscrise în R.N.E.P., în scopul soluționării cererilor pentru furnizarea unui serviciu public sau îndeplinirii unei obligații legale, fără plata taxei prevăzute la art. 11 alin. (2). Or, această soluție trebuie examinată în corelație cu actualul art. 11 alin. (2) - (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005, care configurează sistemul general al verificării datelor: acces cu taxă și contract, respectiv acces fără taxă în cazurile expres exceptate și în baza unui protocol.

Prin adăugarea unei noi categorii de beneficiari exceptați de la taxă, proiectul nu precizează dacă acestora li se aplică, în mod corespunzător, și exigențele de la alin. (4) și (5), referitoare la protocol și la conținutul


obligatoriu al acestuia. Totodată, apreciem că prin folosirea sintagmei referitoare la „**alte persoane juridice**” apare o suprapunere parțială cu **art. 11 alin. (3) lit. i**), care exceptează deja de la plata taxei „**alte persoane juridice, în condițiile prevăzute de lege**”.

Ca atare, în considerarea prevederilor art. 13 lit. a), art. 16 alin. (1), art. 8 alin. (4), art. 36 alin. (1), precum și art. 60 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, considerăm că soluția propusă se impunea să integreze noile ipoteze în cadrul alineatului (3), deoarece în forma actuală proiectul instituie o normă autonomă, cu funcție apropiată, ceea ce afectează unitatea reglementării.

10. La **art. II** din proiect, referitor la norma propusă la **art. 11 alin. (8)**, **constatăm că** aceasta prevede, în cazul nou introdus prin alin. (7), că verificarea datelor se face în condițiile stabilite prin **ordin al ministrului** afacerilor interne. În același timp, **art. III** din proiect stabilește că, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii, Guvernul va modifica **Hotărârea Guvernului** nr. 295/2021 pentru a o pune de acord cu dispozițiile noii legi. De principiu, coexistența unui act al Guvernului și a unui ordin ministerial nu este exclusă, însă proiectul nu delimitează materia rezervată fiecăruia dintre cele două acte subsecvente.

În considerarea prevederilor art. 13 lit. a) și b), art. 8 alin. (4), art. 36 alin. (1) și art. 77 din Legea nr. 24/2000, apreciem că, în lipsa unei asemenea delimitări, aceeași materie ajunge să fie trimisă concomitent spre reglementare atât prin **hotărâre** a Guvernului, cât și prin **ordin al ministrului**, fără a se preciza care sunt elementele esențiale ce trebuie stabilite prin normele metodologice aprobate de Guvern și care sunt aspectele tehnico-operative ce ar putea face obiectul ordinului ministrului.

PRESEDINTE
Florin IORDACHE



București
Nr. 450/06.05.2026